

همکاری اتاق باسازمان توسعه صنعتی ملل متحد

(UNIDO)

عنوان گزارش: همکاری اتاق با سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO)

انتشار: امور کمیسیون های تخصصی اتاق ایران

شماره گزارش: ۱۹۰۱۲۴

تابستان ۱۴۰۱

فهرست

- ۳.....کمیسیون احداث و خدمات فنی و مهندسی
- ۳.....کمیسیون بازار پول و سرمایه
- ۳.....کمیسیون بازرگانی داخلی
- ۴.....کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب
- ۴.....کمیسیون توسعه صادرات غیرنفتی
- ۵.....کمیسیون صنایع
- ۶.....کمیسیون کسب و کار دانش بنیان
- ۶.....کمیسیون کشاورزی و صنایع وابسته
- ۱۱.....کمیسیون گردشگری و کسب و کارهای وابسته

کمیسیون احداث و خدمات فنی و مهندسی

- ۱- استانداردسازی طرح های اولویت دار
- ۲- امکان سنجی واگذاری طرح های نیمه تمام
- ۳- تربیت نیروی انسانی ماهر
- ۴- آموزش عمومی و تخصصی
- ۵- تعریف پروژه های مشترک همکاری بویژه در صدور خدمات فنی و مهندسی
- ۶- اعزام و پذیرش هیات های تجاری تخصصی در حوزه صنایع دارای اولویت اشتغالزایی کوتاه مدت و میان مدت، احداث و خدمات فنی و مهندسی ، فاینانس و پول و بانک

کمیسیون بازار پول و سرمایه

- ۱- شناسایی روش های تامین مالی سرمایه در گردش تولید
- ۲- تربیت نیروی انسانی ماهر
- ۳- آموزش عمومی و تخصصی
- ۴- تعریف پروژه های مشترک همکاری بویژه در صدور خدمات فنی و مهندسی
- ۵- اعزام و پذیرش هیات های تجاری تخصصی در حوزه صنایع دارای اولویت اشتغالزایی کوتاه مدت و میان مدت، احداث و خدمات فنی و مهندسی ، فاینانس و پول و بانک

کمیسیون بازرگانی داخلی

در خصوص همکاری اتاق با سازمان توسعه صنعتی ملل متحد و پیوستن به زنجیره های ارزش جهانی و منطقه ای، پیشنهاد می گردد به توان مقابله با شوک های بیرونی نظیر تحریم یا چالش های فراگیر نظیر پاندمی کرونا توجه شود.

در بند ۴ از بخش ۲ با عنوان چارچوب پروژه، باید به این نکته توجه شود که هدف گذاری توسعه در هر رسته ای بر اساس مناطق هدف باید با مورد لحاظ قرار دادن مزیت در طول زنجیره ارزش بوده و به بازارهای مصرف داخلی و حتی صادراتی نیز، با توجه

اقتصادی، توجه گردد و صرفاً برخورداری از یک مزیت در یک حلقه از زنجیره نباید منجر به ایجاد کسب و کاری در منطقه شود و مبیایست ضریب اهمیت این مزیت در طول زنجیره مورد ارزیابی قرار گیرد. توجه به مطالعات و نتایج طرح آمایش سرزمین برای شناسایی ظرفیت‌های موجود و شناخت با پتانسیل‌های ایجاد ظرفیت در در طول زنجیره بسیار ضروری است.

کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب

۱- یکی از مهمترین راهبردهای سازمان توسعه صنعتی سازمان ملل متحد (یونیدو) تقویت و توانمند سازی بنگاه های کوچک و متوسط (SMEs) بخش خصوصی در کشورهای در حال توسعه است. لذا ضروری است در مقدمه طرح، که به نحوی طرح مسئله هم قلمداد می شود به این موضوع اشاره شود. بر این اساس پیشنهاد می شود در انتهای صفحه اول (پس از توضیحات بنگاه های دانش بنیان) متن زیر اضافه شود:

" علاوه بر این بر اساس آخرین اطلاعات موجود حدود ۳۰۹۴۱ بنگاه خرد و کوچک (۱۰ کارکن و بیشتر) خصوصی در کشور فعالیت می کنند که حدود ۱,۳ میلیون نفر در آنها شاغل هستند. اما تحریم های ظالمانه و شیوع کووید ۱۹ در دو سال اخیر باعث بروز مشکلات فراوانی برای این بنگاه ها در کشور شده است، لذا تقویت و توانمند سازی این بنگاه ها نیز از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. "

۲- در طرح پیشنهادی قبل از مرحله شناخت و آسیب شناسی بنگاه های بخش خصوصی، وارد مرحله ظرفیت سازی شده است (بند ۳- مولفه ۱) به نظر می رسد قبل از ظرفیت سازی لازم است در این تفاهم نامه، وضعیت موجود و آسیب شناسی انجام شود تا بر مبنای آن بتوان ظرفیت سازی ها را در رسته ها یا شرکت انجام داد. لذا پیشنهاد می شود به این موضوع در تفاهم نامه همکاری توجه شود. البته در در پاراگراف اول صفحه ۴ به یک مطالعه شناخت تلویحا اشاره شده است، اما به نظر می رسد با توجه به اهمیت این مرحله لازم است به عنوان یک مولفه مجزا در نظر گرفته شود.

۳- جزء (۳) بند ۳-۳ (خروجی ها- صفحه ۴) اصطلاحات پسین و پیشین (به جای اصطلاحات روبه عقب و روبه جلو) که اصطلاحات متداول تری هستند جایگزین شوند.

۴- سایر موارد مورد تایید است.

کمیسیون توسعه صادرات غیرنفتی

۱- در بخش مقدمه بسیار کلی گویی، جملات بدون ارجاع علمی و انشاگونه نوشته شده است. به عنوان نمونه در جمله اول مقدمه اشاره شده که «ایران دومین اقتصاد بزرگ خاورمیانه و شمال آفریقا بوده است» بهتر است منبع و در چه سالی پیش بینی صورت گرفته اشاره شود.

۲- توصیه میشود بخش مقدمه و حتی کل پیشنهادیه از نظر اشکالات ویرایشی و نگارشی بازنگری شود.

۳- هدف اصلی پروژه به جای رشد اقتصادی تدریجی اشاره شده در صفحه ۳، تسریع در رشد اقتصادی مدنظر قرار گیرد و سرعت بخشیدن به افزایش رشد تولید ناخالص داخلی مدنظر باشد.

۴- با توجه به مولفه های تعیین شده براساس مطالعات پیشین انجام شده ایجاد یک فضای کسب و کار توانمند برای کسب و کارها در رسته ها و مناطق هدف در سراسر کشور مدنظر قرار گرفته است، حال آنکه در تدوین استراتژی ها به اندازه بنگاه ها براساس خرد، کوچک و متوسط بایستی توجه شود و هر بنگاهی استراتژی مناسب خود را می طلبد که بهتر است در پروژه این تفکیک در نظر گرفته شود.

۵- زمانبندی اجرای طرح ۳ سال در نظر گرفته شده است که در دوفاز ۱,۵ سال تدوین شده است. شایان توجه است که این زمان بسیار طولانی بوده و با توجه به تغییرات پویای اقتصاد جهانی، منطقه ای و داخلی پیشنهاد می شود نهایت در دو سال نتایج ارائه شده و عملیاتی شود.

۶- با توجه به محدودیت های اقتصادی ایران ناشی از تحریم ها و روابط و تعاملات نامناسب سیاسی با خارج و ریسکهای سیاسی بالای داخلی و خارجی در کنار فضای نامناسب اقتصادی موجود کشور، رسیدن به اهداف متصور در پروژه نیاز به توجه اساسی به مسائل سیاسی و هم سویی آن با مسایل اقتصادی دارد. زیرا سیاستهای توسعه صنعتی بدون در نظر گرفتن روابط متعادل با خارج و توسعه روابط سیاسی ممکن نیست که لازم است مورد توجه جدی تیم تحقیق باشد.

۷- بهتر است در پیشنهادیه، تیم تحقیق مشخص باشد و افراد و متخصصان لازم در هر گام تحقیق مشخصا تعیین شده باشد.

کمیسیون صنایع

یونیدو در حوزه صنایع پوشاک بصورت حرفه ای مرکزی را ایجاد کرده است و در مباحث کارآفرینی نیز آموزش ها و اقدامات چشمگیری را انجام داده است. با سازمان کارآفرینی ایران نیز همکاری های وسیعی را انجام داده است. لذا پیشنهادات ذیل در حوزه صنایع به شرح ذیل ایفاد می گردد.

۱- شناسایی صنایعی که در کوتاه مدت اشتغال زا می باشند. پیشنهاد می گردد: صنعت نساجی و پوشاک، صنعت ساختمان، صنایع چوبی و فلزی

۲- شناسایی صنایع که نیاز به بروزرسانی تجهیزات دارند

۳- تجهیز واحدهای صنعتی

۴- آسیب شناسی تولید در حوزه های صنعتی دارای اولویت اشتغالزایی کوتاه مدت

۵- تربیت نیروی انسانی ماهر

۶- آموزش عمومی و تخصصی

۷- تعریف پروژه های مشترک همکاری بویژه در صدور خدمات فنی و مهندسی

۸- اعزام و پذیرش هیات های تجاری تخصصی در حوزه صنایع دارای اولویت اشتغالزایی کوتاه مدت و میان مدت، احداث و خدمات فنی و مهندسی، فاینانس و پول و بانک

کمیسیون کسب و کار دانش بنیان

۱- برنامه‌هایی برای توانمندسازی استارت‌آپ‌ها و کسب‌وکارهای دانش‌بنیان جهت ورود آنها به عرصه بین‌المللی با توجه به ظرفیت‌های یونیدو ارایه شود.

۲ - برنامه‌هایی جهت مقیاس‌پذیری (Scale Up) استارت‌آپ‌ها و کسب‌وکارهای دانش‌بنیان ارایه شود.

۳ - برنامه‌هایی جهت قرارگرفتن شرکت‌های توانمند داخلی در زنجیره تولید بین‌المللی پس از رفع تحریم‌ها ارایه گردد.

ملاحظات:

۱ - خروجی‌های ذکرشده در برخی مولفه‌ها، بنظر کار اتاق و یونیدو نمیباشد (مثل خروجی ۶ مولفه سوم: ایجاد نهاد ملی کاهش شکاف مهارتی)

۲ - بر مولفه ۱ تاکید بیشتر شود بنحوی که پیشنهادات فوق این امکان را داشته باشند که در آن گنجانده شوند

۳ - عنوان مولفه ۳ میتواند به بحث «تحول دیجیتال در برخی صنایع/کسب‌وکارهای منتخب» تغییر نماید و جزییات مولفه نیز متناسب با این عنوان تغییر نماید.

۴ - مولفه ۴ بنظر می رسد که مربوط به مباحث داخلی اتاق می باشد، مگر اینکه هدف، مشورت گرفتن از یونیدو برای ارتقای عملکرد اتاق یا ارتقای شاخص سهولت کسب‌کار در کشور باشد.

کمیسیون کشاورزی و صنایع وابسته

۱- ارتقاء در زنجیره های ارزش ملی، منطقه ای و جهانی:

الگوهای زنجیره‌های ارزش جهانی شامل مواد خام و کالاهای ساده که اصطلاحاً کامودیتی نامیده می‌شود (شامل بخش‌هایی از قبیل محصولات کشاورزی، انرژی مانند زغال سنگ، نفت و گاز طبیعی و مواد معدنی)، خدماتی که اصطلاحاً نیروی انسانی بر است

یعنی در مجموعه عوامل تولید (زمین، نیروی کار، سرمایه، مدیریت و کارآفرینی) بیشتر متکی بر نیروی کار است؛ مانند بخش‌های حمل و نقل، انبارداری، هتل، گردشگری و رستوران، عمده‌فروشی و خرده‌فروشی، تولید کالاهایی که نیروی انسانی بر است مانند بخش‌های منسوجات و پوشاک، اسباب‌بازی، فرآوری که شامل محصولات غذایی و آشامیدنی، محصولات فلزی، لاستیک و پلاستیک، شیشه، سیمان و سرامیک، مبلمان و... خدمات دانش‌بر مانند خدمات حرفه‌ای، خدمات کامپیوتری و فناوری اطلاعات، تحقیق و توسعه و کالاهای دانش‌بر مانند بخش‌های تجهیزات حمل و نقل، کامپیوتر و الکترونیک، ماشین‌آلات و تجهیزات الکتریکی، مواد شیمیایی و دارویی است.

زنجیره‌های ارزش جهانی تحت سلطه شرکت‌های چندملیتی است اما شرکت‌های کوچک‌تر نیز در این زنجیره‌ها اهمیت دارند. از طرفی برخی فکر می‌کنند مشارکت در زنجیره‌های ارزش جهانی فقط مخصوص شرکت‌های بزرگ است، اما شرکت‌های کوچک‌تر و استارت‌آپ‌ها نیز در این زنجیره‌ها مشارکت داشته و نقش و اهمیت دارند. شرکت‌ها می‌توانند در وظایف و کارکردهای مشخص برای پشتیبانی از بخش‌ها یا نیچ‌های زنجیره ارزش جهانی که توسط شرکت‌هایی در دیگر کشورها رهبری و سازماندهی می‌شوند، متخصص شوند. شرکت‌های محلی لازم نیست منتظر ظهور یک پایگاه صنعتی در داخل کشور یا قابلیت‌های بالادستی باشند که قبلاً برای رقابت بین‌المللی لازم بود بلکه مشارکت در زنجیره‌های ارزش جهانی می‌تواند برای آنها فرصت حضور در رقابت بین‌المللی را فراهم کند و بسته به توانمندی‌ها و پتانسیل‌های خود و ظرفیت‌های سیاستی کشور خود می‌توانند در این زنجیره‌های ارزش خود را ارتقا دهند.

مشارکت در زنجیره‌های ارزش جهانی مزایای قابل توجهی برای شرکت‌های داخلی همراه دارد، زیرا آنها می‌توانند از شرکت‌های چندملیتی درس‌های بسیاری بیاموزند. اهمیت این دانش بسیار زیاد است. دانشی که آنها به دست می‌آورند می‌تواند بهره‌وری آنها را افزایش داده و به آنها کمک کند تا توانایی‌های لازم تولید و دانش بازار خارجی را برای رقابت مستقیم در بازارهای بین‌المللی و ارتقای نقش خود در زنجیره‌های ارزش جهانی به دست آورند. ارتقا در زنجیره‌های ارزش جهانی موضوع مهمی است زیرا زنجیره‌های ارزش جهانی ثابت نیستند و دائماً در حال تغییر هستند و شرکت‌ها و کشورهای مختلف سعی می‌کنند نقش خود را در آن ارتقا داده و به بخش‌های کلیدی‌تر و ارزش افزوده بالاتر حرکت کنند؛ کاری که کشورهایی مانند کره جنوبی و چین توانسته‌اند با هوشمندی انجام دهند.

۲- توسعه تکنولوژی با تأکید بر انقلاب صنعتی چهارم:

فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم (۴IR) می‌توانند در پیش‌بینی‌های بهتر، تصمیم‌گیری‌های آگاهانه‌تر، بهبود فرایند نظارتی، ایجاد ساختارهای قوی‌تر در بازار و حمایت از آینده‌ای پایدارتر به دولت‌ها کمک کنند. آن‌ها به دولت‌ها کمک می‌کنند تا در سیاست‌گذاری خود چابک‌تر عمل کرده و بتوانند پاسخگوی نیازهای به سرعت در حال تغییر باشند. در عین حال، فناوری‌های نوظهور می‌توانند دولت‌ها را قادر به طراحی سیاست‌های درست، بهبود حکمرانی و اتخاذ تصمیمات آگاهانه‌تر در حمایت از برنامه توسعه پایدار کنند.

کاربرد فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم به همراه حکمرانی چابک می‌توانند به دولت‌ها کمک کنند که جهت را تغییر دهند تا کسب و کارها و مردم بتوانند به سمت آینده‌ای پایدارتر هدایت شوند.

این فناوری‌ها مصرف‌کنندگان و سرمایه‌گذاران را به وجد می‌آورد؛ چرا که برنامه‌های کاربردی بالقوه را با بهره‌گیری از فناوری‌های نوظهور، پایداری و مدل‌های تجاری جدید پیشنهاد می‌کنند. فناوری‌های کمتر شناخته شده و مورد تحسین، سیاستمداران را قادر می‌سازند تا با بهره‌گیری از داده‌ها و چشم‌اندازها در شرایط عدم قطعیت، تصمیمات پیچیده بگیرند.

سیاست‌گذاران می‌توانند از فناوری‌های چهارمین انقلاب صنعتی به منظور پیشبرد برنامه‌های توسعه پایدار استفاده کنند. در ادامه چهار مثال کمتر شناخته شده را ارائه داده‌ایم. این چهار مثال صرفاً برای معرفی پتانسیل انقلاب صنعتی چهارم در کمک به انسان برای مقابله با چالش‌های تغییرات اقلیمی است. لیست کامل این پتانسیل‌ها بسیار بلندبالا و قابل توجه است.

بیوتکنولوژی و زیست‌شناسی مصنوعی (Synthetic Biology) هدف در زیست‌شناسی مصنوعی تولید محصولاتی است که شبیه به محصولات موجود باشند و یا قرار است جایگزین محصولاتی بشوند که منابع زیادی مصرف می‌کنند و یا هزینه‌های خارجی بالایی دارند.

فهرست محصولات تولید شده از طریق زیست‌شناسی مصنوعی طولانی است و شامل مواد و غذاهای جایگزینی است که تقلیدی از منابع طبیعی می‌باشد.

انقلاب صنعتی چهارم فرصت‌های زیادی را برای مشارکت در سیاست‌های هوشمند جهت توسعه پایدار فراهم کرده است، اما مدیریت مسئولانه فناوری‌ها امری ضروری است. فناوری‌ها ابزارهایی هستند که نوید آینده‌ای را بهتر می‌دهند، اما در این میان نمی‌توان از چالش‌ها چشم‌پوشی کرد. بدیهی است که دولت‌ها باید در استفاده از فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم، حمایت از فعالیت‌های تجاری و حفاظت از شهروندان، تعادل ایجاد کنند.

زیست‌شناسی مصنوعی چالش‌های نظارتی و ایمنی بسیاری برای مصرف‌کننده ایجاد می‌کند که باید مدیریت شوند. با این حال، آن‌ها این فرصت را برای سیاست‌گذاران فراهم می‌کنند تا عادات مصرف‌کننده را تغییر داده و سیستم‌های مدیریت زیست‌محیطی خود را بهبود ببخشند.

انقلاب صنعتی چهارم فرصت‌های زیادی را برای مشارکت در سیاست‌های هوشمند جهت توسعه پایدار فراهم کرده است، اما مدیریت مسئولانه فناوری‌ها امری ضروری است. فناوری‌ها ابزارهایی هستند که نوید آینده‌ای را بهتر می‌دهند، اما در این میان نمی‌توان از چالش‌ها چشم‌پوشی کرد. بدیهی است که دولت‌ها باید در استفاده از فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم، حمایت از فعالیت‌های تجاری و حفاظت از شهروندان، تعادل ایجاد کنند.

۳- روش‌های تولید رشد اقتصادی:

چند روش برای تولید رشد اقتصادی وجود دارد که در ادامه به آن‌ها اشاره می‌کنم:

اولین مورد، افزایش مقدار کالاهای سرمایه‌ای فیزیکی در اقتصاد است. افزودن سرمایه به اقتصاد باعث افزایش بهره‌وری نیروی کار می‌شود.

مورد بعدی، در مورد ابزارهای کار است. ابزارهای جدیدتر و بیشتر بدان معنی است که کارگران می توانند در هر بازه زمانی تولید بیشتری داشته باشند. به عنوان مثال، یک ماهیگیر که تور ماهیگیری در اختیار دارد، در هر ساعت ماهی بیشتری نسبت به ماهیگیری که با دست خالی این کار را انجام می دهد، صید می کند.

روش دیگر، بهبود فناوری است که نمونه ای از آن اختراع سوخت بنزین است. قبل از کشف قدرت تولید انرژی بنزین، ارزش اقتصادی نفت نسبتاً پایین بود. استفاده از بنزین به روش بهتر و سازنده تری برای حمل و نقل کالاهای تولیدی و توزیع موثرتر کالاهای نهایی تبدیل شد. فناوری پیشرفته این امکان را به کارگران می دهد تا با همان ترکیب کالاهای سرمایه ای، با تلفیق آن ها به روش های جدید و بهره وری، تولید بیشتری داشته باشند. مانند رشد سرمایه، نرخ رشد فنی نیز به میزان پس انداز و سرمایه گذاری بسیار وابسته است؛ زیرا پس انداز و سرمایه گذاری برای انجام تحقیق و توسعه ضروری است.

راه دیگر برای تولید رشد اقتصادی، رشد نیروی کار است. همچنین افزایش نیروی کار لزوماً میزان تولیدی را که باید تأمین شود تا بتواند معیشت اساسی کارگران جدید را تأمین کند، افزایش می دهد؛ بنابراین کارگران جدید باید حداقل به اندازه کافی تولید کنند تا این مسئله را جبران کنند و مصرف کننده خالص نباشند.

مورد دیگر، افزایش سرمایه انسانی است. این بدان معنی است که کارگران در کار خود مهارت بیشتری کسب می کنند و از طریق آموزش مهارت، آزمون و خطا یا با تمرین بیشتر، بهره وری خود را بالا می برند. سرمایه انسانی در این زمینه می تواند به سرمایه اجتماعی و نهادی نیز اشاره داشته باشد. گرایش های رفتاری به سمت اعتماد و نوآوری های سیاسی یا اقتصادی، مانند بهبود حمایت از حقوق مالکیت در واقع انواع سرمایه انسانی است که می تواند بهره وری اقتصاد را افزایش دهد.

نکته: به طور کلی، دو منبع اصلی برای این فرآیند وجود دارد: رشد در اندازه نیروی کار و رشد در بهره وری (مقدار تولید در واحد زمان) آن نیروی کار. هر دو می توانند اندازه کلی اقتصاد را افزایش دهند؛ اما تنها رشد قوی بهره وری می تواند تولید ناخالص داخلی و درآمد سرانه را افزایش دهد.

۴- بهبود فضای کسب و کار با استفاده از فناوری های جدید:

در واقع، فن آوری اطلاعات به مثابه موتور محرک در نظر گرفته شده است که ضمن به حرکت درآوردن چرخ های شغلی و استخدامی، سبب رشد و پویایی اقتصاد جامعه و ایجاد نوع جدیدی از اقتصاد می شود که اقتصاد دانش محور نامیده می شود. افزایش جمعیت در کشورهای در حال رشد، کاهش منابع و امکانات موجود در این کشورها و پیدایش نیازهای اجتماعی و اقتصادی جدید، همگی باعث توجه نهادها و مقامات مسئول این کشورها به نیازها و چاره اندیشی بنیادین یا مقطعی برای آنها شده است. براساس بررسی های صورت گرفته و آمارهای موجود، یکی از مهم ترین مشکلات فراروی جوامع در حال توسعه و حتی کشورهای صنعتی مشکل بیکاری است. مجموعه راه حل هایی که برای رفع این مشکل جهانی ارائه شده است، راه اندازی کسب و کار و یا کارآفرینی نامیده می شود. در اقتصاد رقابتی و مبتنی بر بازار کنونی که با تغییرات و تحولات سریع بین المللی همراه شده و فرایند گذر از جامعه صنعتی به جامعه اطلاعاتی را سبب ساز شده است، از کارآفرینی به عنوان موتور توسعه اقتصادی یاد می شود که می تواند در رشد اقتصادی کشورها، ایجاد اشتغال و رفاه اجتماعی نقش مهمی را برعهده داشته باشد. امروزه دیگر اقتصاد ملی جای

خود را به اقتصاد جهانی داده است و در این عرصه کشورهایی موفق خواهند بود که فرصت‌های شغلی را تنها به چارچوب جغرافیایی خود محدود نسازند، بلکه فضای کاری وسیعی به وسعت جهان در ذهن خود داشته باشند. اما واقعاً چه ابزار یا وسیله‌ای می‌تواند چنین فضای گسترده‌ای را فراهم سازد؟ فن‌آوری اطلاعات و در راس آن اینترنت، پاسخ این سؤال را به آسانی داده است. امکانات منحصر به فرد اینترنت، زمینه‌ساز پیدایش شکل جدیدی از تجارت شد که امروزه به نام تجارت الکترونیک شناخته شده است. انجام معاملات تجاری به صورت پیوسته و سهولت در پرداخت و دریافت وجوه سبب ایجاد تحولی شگرف در شکل و ماهیت تجارت شده است. تمامی این امکانات و توانمندی‌ها به دست توانمند کسانی به وجود آمده‌اند که فکری خلاق و ذهنی با استعداد داشته‌اند. اینان کارآفرینان واقعی هستند زیرا نه تنها سبب خوداشتغالی و اشتغال‌زایی برای مجموعه‌های انسانی وابسته به خودشان شده‌اند بلکه میلیون‌ها فرصت شغلی را نیز تنها با اتصال به اینترنت برای میلیون‌ها نفر از ساکنان این کره خاکی، فراهم ساخته‌اند. بنابراین، از یک سو با فن‌آوری اطلاعات به عنوان بستر اشتغال‌زایی جهانی روبه‌رو هستیم و از سوی دیگر با کارآفرینانی مواجه می‌شویم که هر روز فرصت‌های جدیدی را برای جویندگان شغل و کار در فضای مجازی ایجاد می‌کنند. این کارآفرینان طیف وسیعی را از ارائه‌کنندگان خدمات و محصولات در اینترنت تا برنامه‌نویسان و متخصصان فن‌آوری اطلاعات دربر می‌گیرند. بنابراین، اقتصاد دنیای امروز بر پایه نوآوری، خلاقیت و استفاده از دانش بویژه دانش اطلاعات و ارتباطات استوار است. چنین اقتصادی را اقتصاد مبتنی بر دانش یا «اقتصاد دانش‌محور» می‌نامند. مشارکت فن‌آوری اطلاعات در کسب و کار

امروزه روشن شده است که اطلاعات و ارتباطات، دو قدرت مهم هستند. این دو، هم خود ارزش دارند و هم ارزش به وجود می‌آورند. فردی که از بازارهای مختلف و قیمت اجناس در آن بازارها اطلاع داشته باشد و یا از گذشته و آینده بازار باخبر باشد می‌تواند تصمیمات بهتری برای رسیدن به سود بیشتر بگیرد. اطلاعات علاوه بر ارزش اطلاعات علاوه بر ارزش ذاتی، جنبه دیگری دارد که به دانش منتهی می‌شود و در مکانیزم تصمیم‌گیری و انجام بهتر آن اثر می‌گذارد. ارتباطات نیز مانند اطلاعات ارزشمند بوده و ارزش افزوده‌ای متناسب با اندازه و نوع ارتباطات نصیب افراد می‌کند.

اطلاعات و ارتباطات، دو ابزار اساسی مورد نیاز هر نوع کسب و کاری هستند. کسب و کار در انزوا و بدون حمایت نهادها، سازمان‌ها و انسان‌ها امکان‌پذیر نیست. راه اندازی کسب و کارو کارآفرینی مستلزم کشف یک نیاز اجتماعی است. کشف نیازهای اجتماعی به شناخت اجتماع، نیازهای آن و بافت فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی آن وابسته است. در شناسایی نیاز هر فعالیت، ایده‌پرداز یا تئوریسین باید در مورد محیط خود بینش و بصیرت داشته باشد و بداند در نقاط دیگری از دنیا چه راه‌حلهایی برای رفع نیاز، ارائه شده است. بنابراین، اطلاعات و دانش مانند ارتباطات از ملزومات هر فعالیت کارآفرینی است.

فناوری اطلاعات و در رأس آن اینترنت، شرایطی تازه را پدید آورده است که در آن، تولیدکنندگان، تامین‌کنندگان، فروشندگان و مشتریان و تقریباً همه عوامل دست‌اندرکار یک چرخه اقتصادی، قادرند در فضای مجازی مشترک با یکدیگر در ارتباط باشند و به تبادل اطلاعات، خدمات، محصولات و پول بپردازند. اینترنت، تئوری‌ها و نظریات جدیدی را به میان آورده است که یکی از آنها «اشتغال پیوسته» است. در این نوع اشتغال، فرد شاغل کار خود را با استفاده از امکانات رایانه‌ای انجام می‌دهد و حاصل کار را (که می‌تواند محصولی مانند یک نرم‌افزار و یا خدمتی نظیر کاوش باشد) از طریق اینترنت در اختیار کارفرما یا مشتریان قرار می‌دهد. جالب‌تر اینکه دریافت دستمزد یا پرداخت مبالغ نیز با استفاده از اینترنت و از طریق مجاری اعتباری اینترنتی نظیر

حساب‌های اینترنتی و کارت‌های اعتباری صورت می‌گیرد. مجموعه این فعالیت‌ها و تعاملات در قالب آنچه که امروزه تجارت الکترونیک نامیده می‌شود، قابل بررسی است.

درواقع تجارت الکترونیکی یکی از نمودها و کاربردهای ویژه فن‌آوری اطلاعات است و هم‌اکنون حجم وسیعی از تعاملات بازرگانی در کشورهای پیشرفته به شیوه الکترونیکی صورت می‌پذیرد.

کمیسیون گردشگری و کسب و کارهای وابسته

۱- حوزه گردشگری یکی از رسته‌های بالقوه‌ای است که ویژگی‌های لازم را برای همکاری مشترک با یونیدو در چارچوب این پروژه داراست.

۲- در هر چهار مولفه اعلامی، امکان همکاری در جهت توانمندسازی بخش خصوصی گردشگری وجود دارد

۳- کمیسیون گردشگری اتاق، آمادگی دارد که مسئولیت برنامه‌ریزی و اجرای پروژه در حوزه گردشگری را برعهده گرفته، با تنظیم تفاهمنامه لازم، نقش راهبری و هماهنگی بخش خصوصی فعال در این حوزه را ایفا نماید

۴- کمیسیون گردشگری آمادگی برگزاری نشست مشترک با تیم کارشناسی یونیدو جهت مذاکره و توضیح ظرفیت‌های موجود برای همکاری در حوزه گردشگری، را دارد